



SARAH MORGAN



1

GALINGIEJI VULFAI

ŽAVINGASIS NATANIELIS

Pirmasis serijos *Galingieji Vulfai* romanas



Svajonų
ROMANAI

Knygute.lt

Sarah Morgan
(Sara Morgan)

**GALINGIEJI VULFAI:
ŽAVINGASIS NATANIELIS**

Pirmasis serijos
"Galingieji Vulfai"
romanas

Versta iš Sarah Morgan, A Night of Scandal, 2011 © Sarah Morgan, 2011

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Dovilė Vaišvilaitė-Akdere, vertimas iš anglų kalbos, 2012

© Živilė Adomaitytė, dizainas, 2012

© Istockphoto.com, viršelio nuotrauka

© Fotolia.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2013

© Knygute.lt, elektroninė versija 2013

PIRMAS SKYRIUS

Jie laukė, kada jis susimaus.

Natanielis Vulfas, Holivudo blogiukas ir milijonų moterų erotinių fantazijų objektas, vienas stovėjo žymaus Londono teatro užkulisiuose ir klausėsi susijaudinusių, pasirodymo pradžios laukiančių, žiūrovų balsų gaudesio.

Jis žinojo, kad susirinkusiuosius beveik galima suskirstyti į dvi grupes. Moteris, kurios atėjo pamatyti, ar jo veidas ir kūnas atitinka išvaizdą plačiajame ekrane, ir vyrus, kurie smalsauja, ar jis tikrai sugeba vaidinti.

Priešiškumas Natanieliui Vulfui kilo jau tada, kai buvo pranešta, jog jis atliks pagrindinį vaidmenį modernioje Šekspyro *Ričardo II* interpretacijoje.

Visi buvo įsitikinę, kad jam nepavyks. Sklandė nuomonė, kad jam skirti apdovanojimai, ovacijos, filmų pelningumas tėra dailaus veidelio ir išmanios kameros darbo rezultatas. Jie galvojo, kad jis neturi talento.

Natanielio lūpų kampučiai kilstelėjo ir virto ciniška šypsena.

Jų prietarus jis nusvies iki mėnulio. Nuo rytojaus ryto niekam nekils klausimų dėl jo talento. Laikraščiuose puikuosis ne antraštės: *Ar didelis piktas Vulfas tikrai sugeba vaidinti?*, bet *Didelis piktas Vulfas užčiaupia kritikų ypatinga vaidyba*. Jis pademonstruos tokį emocinį diapazoną, kokio teatre dar niekas neregėjo.

Užkulisiuose taip pat stoviniavo režisierius, su kuriuo Natanielis dabar apsikeitė trumpais žvilgsniais. Šių dviejų vyrų bendradarbiavimas buvo audringas – Natanielis pagrindinį vaidmenį primygtinai norėjo vaidinti savaip, o režisierius turėjo savo nuomonę. Abu žinojo, kad iš jų kovos kilusi magija įeis į teatro istoriją.

Artėjant lemiamam momentui, Natanielis užsimerkė ir atsiribojo nuo išorinio pasaulio. Tai buvo jo ritualas. Dar po kelių akimirų Natanielis Vulfas liausis egzistavęs.

Nuo šiol jis – Ričardas, Anglijos karalius.

Taip Natanielis elgdavosi visada. Paversdavo savo vaidmenį tikrove. Jis ne paprasčiausiai vaidindavo savo herojų, o juo *tapdavo*. Dar būdamas devynerių suprato, kad įmanoma įsinerti į kito žmogaus kailį ir jame pasislėpti. Taip jam pavykdavo pabėgti nuo gyvenimo pakraščius lyžčiojančios tamsos. Jis galėjo tap-

ti kuo tik panorėjęs. Riteriu, nindze, drakonų medžiotoju, vampyru, superdidvyriu. Būdamas beviltiškoje padėtyje, jis pats atrado savyje galią ir jėgą kovoti. *Apsaugoti tuos, kuriuos myli.* Iš pradžių vaidyba buvo kaip būdas pabėgti, tačiau netrukus virto kauke. Taip jis ir gyveno. Vienas, slapstydamasis po herojų veidais ir nuo nieko nepriklausydamas.

Buvimas kitu žmogumi jam nekėlė jokių sunkumų.

Problemų kėlė tik buvimas žavinguoju Natanieliu Vulfu.

- Ši suknelė tikrai jūsų *nestorina*. - Keitė korsetu suveržė liulančius *lašinius*. - Spalva tiesiog akį glosto. Be to, juk esate Glosterio kunigaikštienė. Privalote atrodyti... - Aktorė metė į ją piktą žvilgsnį, ir Keitė nutilo. - Kaip garbingą padėtį užimanti moteris, - užbaigė ji. - Privalote atrodyti oriai.

- Nori pasakyti, kad atrodau stora ir sena?

- Ne! Kostiumą parinkau be galo apdairiai. - Suvokdama, kaip aktorė gali interpretuoti jos žodžius, Keitė pasiruošė atlaikyti dar daugiau įžeidimų. - Vaidinate gedinčią našlę, todėl neturite atrodyti giedra ir linksma.

- Mokai mane vaidinti?

- Ne. Tik sakau, kad vaidmeniui tinkate puikiai. *Maldauju*, atsipalaiduokite.

- Kaip galiu atsipalaiduoti, vaidindama greta Natanielio Vulfo? Jis sarkastiškas, kandus, nepastovios nuotaikos... Vakar, kai padariau tą mažą klaidelę...

- Jis paprasčiausiai į jus pažiūrėjo, - raminau mai pasakė Keitė. - Juk jis nieko nepasakė.

- Net neįsivaizduoji, kiek daug gali pasakyti akys, ypač jei jos Natanielio Vulfo. Kai jis į mane žiūri, jaučiuosi tarsi pjaunama lazeriu. - Vis labiau jaudindamasi vyresnioji moteris pamojo ranka į duris. - Eik. Privalau atsidurti tarp žmonių, kurie supranta mano temperamentą.

Irzlų ir dirglų?

- Dar neužsegiau jums suknelės. - Keitei virpėjo rankos. - Paklauskite, visi mes apimti panikos...

- O ko tau panikuoti?

- Na... - Nedaug trūko, kad Keitė būtų ėmusi ir išklėjusi visą tiesą apie susitikimą su žymiausiu britų kostiumų dizaineriu ir kaip smarkiai nuo to priklausė jos ateitis. Ji kone pradėjo pasakoti ir apie savo skolas, kurios buvo to-

kios klaikiai milžiniškos, jog naktimis, mėginant rasti būdą, kaip viską gražinti, ji kurdavo įsivaizduojamas elektronines sprendimų lenteles.

Neteisingai supratusi Keitės tylėjimą, aktorė nekantriai atsiduso.

- Net neįsivaizduoji, ką reiškia vaidinti drauge su Holivudo žvaigžde. Neturi supratimo, kaip jaučiuosi žinodama, jog visi iki vieno žiūrovai susirinko pamatyti jo. - Aktorė savo rūštybę sutelkė į Keitę. - Net jeigu plyštų suknelė, visi tebežiūrėtų į jį! Niekas nepastebėtų, kad esu nuoga!

Pakraupusi nuo tokios minties, Keitė kelis kartus giliai įkvėpė.

- Maldauju, nusiraminkite. Tai tik premjeros keliamas nerimas. Taip jaučiasi visi.

- Visi, išskyrus Natanielį Vulfą, - atšovė aktorė. - Jis tolimas kaip Antarktida ir ne ką mažiau apledėjęs. Niekas, bijodamas susižeisti į visą tą ledą, net nediršta prie jo artintis.

- Nes nuskęstų kaip *Titanikas*.

- Ar sakai, kad atrodau kaip *Titanikas*?

- Ne! - Keitė nusprendė, kad bus saugiau baigti pokalbį. - Atrodote nuostabiai, o suknelė tinka tobulai.

- Neilgai tiks. Kai nervinuosi, labai noriu valgyti. O vaidindama su Natanieliu Vulfu nervinuosi nuolat. Esi jauna ir graži. Kodėl dar nepasirūpinai krūtis pakeliančia liemenėle ir gilia iškirpte, kaip kitos merginos užkulisiuose?

- Su pakeliančia liemenėle atrodau juokingai, be to, jeigu Natanielis Vulfas mane pastebėtų, gaučiau širdies smūgį. Laimei, jis net nežino, kad egzistuoju. Jis mane vadina *drabužine*. Net kai matavau jam kostiumą, nepratarė nė žodžio. Nes visą laiką kalbėjosi telefonu. Įkvėpkite... - Melsdamasi, kad užtrauktukas neplyštų, Keitė ėmė jį segti. Ji anaip tol netroško pamokslauti apie tai, kad spurgų kimšimas tarp kostiumo matavimosi ir premjeros - ne itin geras sumanymas. - Natanielis Vulfas toks garsus, kad net būti šalia jo nemoku. Kai jis įeina į kambarį, man darosi negera, atvimpama apa-tinis žandikaulis, žiopsau kaip kokia kvaiša, o tai jau *nėra* gerai. Šiaip ar taip, jis - visišką blogiukas, o man labiau patinka ne tokie bauginantys vyrai. - Keitė susagstė ties apykakle įsiūtus kabliukus. - Štai. Esate pasiruošusi. Sėkmės.

- Linkėti aktorei sėkmės yra blogas ženklas. Turėtum sakyti *nusilaužk koją* ar ką nors panašaus.

Keitė atsiduso. *Susiplėšyk užtrauktuką?*

- Esu atsakinga už kostiumus, ir jeigu kas nors ką nors nusilaužtų, atsidurtume keblioje padėtyje, nes nė vienas kostiumas netilptų ant gipsinio įtvaro. O dabar turiu bėgti padėti apsi- rengti Džonui Gontui.

Ji spruko į kostiumų skyrių, kur artimiausia jos draugė ir padėjėja Klerė, žiaumodama šokoladą, skaitė po kostiumu paslėptą žurnalą apie įžymybes. Keitei įėjus, padėjėja pakėlė į ją nusikaltusio šuniuko žvilgsnį.

- Oi. Užklupai mane, dirščiojančią į kitų žmonių gyvenimą, tačiau viskas tik mokslinio tyrinėjimo tikslais. - Vos išvydusi savo bendradarbės veidą, Klerė liovėsi šypsotis ir suraukė antakius. - Spėju, būsi ką tik baigusi rengti Pilkojo Šlykščiojo Glosterio kunigaikštienę. Ar tilpo į suknelę?

- Sunkiai. - Keitė klestelėjo ant kėdės. Akyse dilgtelėjo skausmas. - Nors tamsiai violetinė puikai tinka jos herojei, baisiai išryškina apkūnumą, be to, turiu siaubingą nuojautą, kad suknelė plyš. Gal dar liko tablečių nuo galvos skausmo?

- Ką tik paskutinę prarijau. Beje, kalbant apie galvos skausmus... - Klerė padavė drau-

gei žurnalą. – Nežinau, ar norėsi matyti, bet čia yra didžiulis straipsnis apie tavo seserį. *Ar Paula Preston yra gražiausia moteris pasaulyje?* Na jau – ne, ji labiausiai nušpakliuota moteris pasaulyje. Kodėl tu esi Fyld, o ji – Preston? Kodėl jūsų pavardės skirtingos?

– Ji nenori, kad kas nors atsektų ryšį su šeima. Paulai patinka apsimesti, kad šeimos neturi. – Keitė įsistebeilijo į savo sesers nuotrauką ir pagalvojo, kiek daug teko kovoti jų motinai. Jai norėjosi pakelti ragelį ir surinkus sesers numerį gerokai ją apšaukti. Ji norėjo Paulai priminti apie ištikimybę šeimai, apie gyvenimo prioritetus. Tačiau suprato, kad to daryti nėra prasmės. – Kai paaiškėjo tiesa apie tėvo priklausomybę nuo lošimų, ji pakraupo. Aš, žinoma, taip pat, bet Paula įtūžo ant mamos, kad šioji jam atleidusi ir visus tuos metus jo nemetusi. Ji kaltina ją dėl to, kad vaikystėje neturėjome pinigų, ir sako, kad jeigu mama dabar praras namą, tai bus tik jos vienos kaltė. Ji nesuvokia, kodėl turėtų mokėti už tai, kas, jos manymu, yra mamos silpnumas.

Gražu.

– Kartais net negaliu patikėti, kad mus sieja kraujo ryšiai. – Keitė ėmė graužti nago kamputį, bet, pamačiusi tobulus sesers nagus, bejė-

giškai nuleido ranką ant kelių. – Mūsų situacija jai pasirodė per daug nešvari. Ji susikūrė šį tobulą įvaizdį ir nenori, kad jį terštų tėvo nuodėmės.

Klerė stvėrė iš draugės rankų žurnalą ir išplėšė niekingą straipsnį.

– Štai. – Suglamžiusi lapus ji sviedė -gniužulą į šiukšlių dėžę. – Dabar ji yra ten, kur ir užsitarnavo būti. O aš trauksiu pasižiūrėti, kaip scenoje atrodo nedorėlis Vulfas. Tokį reginį išvysi tik kartą gyvenime. Eini?

– Ne. Privalau dar kartą peržvelgti savo eskizus ir iki rytojaus peržiūrėti scenarijų.

– Niekada nesugebėsi dirbti Holivude, jeigu tavo taip akims žvaigždžių spindesys.

– Manęs žvaigždžių spindesys neakina.

– Dar ir kaip akina. Kai matavai vidinę jo kijos pusę, buvai raudona kaip burokas.

– Na gerai, galbūt mane apakino Natanielis Vulfas.

– Tas vaikinai – tikra ugnis.

Keitė atsuko buteliuką vandens.

– Taip, bet jis nėra *tikras*. Kaip giliai iš tiesų įmanoma pažinti aktorį? Iš ko galima spręsti, kad jis nevaidina? – Keitė gurkštelėjo vandens. Ji puikiai žinojo, ką reiškia manyti, jog pažįsti

žmogų, o vėliau suprasti, kad iš tiesų jo niekada nepažinojai. – Noriu pasakyti, kad jeigu Natanielis Vulfas kada nors tau ištartų: *Aš tave myliu*, argi juo tikrai patikėtum?

– Nugirdau, kaip jis pasakė režisieriui, jog *meilė tėra vaikų žaidimas*, o iš vaikystės jis jau seniai išaugęs. Ar žinai, kad bilietai į premjerą buvo išparduoti per keturias minutes? *Keturias minutes*. Neįtikėtina. Ypač turint galvoje, kad Šekspyro kalba daugumai žmonių yra visiškai nesuprantama. Makbetas kalbasi su kaukolėmis...

– Hamletas. – Keitė nusiavė batus ir ištempė kojų pirštus. – Su kaukole kalbėjosi Hamletas.

– Koks skirtumas? Anglų pamokos mokykloje man nesisekė. Buvau įsitikinusi, kad Čoseris yra korta.

– Koziris, ne Čoseris.

– Tą ir noriu pasakyti. Turiu galvoje, kad net jeigu jis skaitytų mokesčių grąžinimo raštą, salė vis viena būtų sausakimša. Juk kalbame apie Natanielį Vulfą. Tas vyras yra nuskynęs visus įmanomus laurus, išskyrus *Žydrojo ekrano* apdovanojimą. O šis be galo reikšmingas. – Keitė ėmė galvoti apie prestižiškiausią triukšmingai išreklamuotą pasaulio filmų apdovano-

jimą. – Natanielis jam buvo nominuotas tris kartus.

– Man regis, šis apdovanojimas yra aukščiausias- kiekvieno aktoriaus tikslas. Šį kartą Natanielis jo tikrai užsitarnavo.

Klerė atrodė paskendusį svajose.

– Net kai jis čiulba šekspyriškai, o aš nesuprantu nė žodžio, negaliu jo atsiklausyti.

– Kaip tik tai ir mėginu pasakyti – tai proto valdymas. Balsas. Ir tos užburiančios mėlynos akys.

– Ar gali įsivaizduoti, ką reikštų su juo iš tiesų pasimylėti? Kažin, ar visą laiką tik žiūrėtum atvipusiu žandikauliu?

– Tai vienas klausimų, į kuriuos niekada nesugebėsiu atsakyti. Jis net nežino, kad egzistuoju. Ačiū Dievui. – Keitė vėl užsuko kamštelį ir įsidėjo buteliuką į rankinę. – Paklausyk, dėl šio vakaro...

– Tikrai neišsisuksi, todėl apie tai net negalvok. Pradžia vienuoliktą, privalai atrodyti seksualiai. Apsivilk ką nors, kas apnuogintų tarpą tarp krūtų.

– Nė už ką. Pati nesuprantu, kaip leidausi įkalbama dėl šių greitųjų pasimatymų.

– Keite, esi nuostabi....